

KULTUR&NÖJE

noje@norrnan.se · kultur@norrnan.se · 0910/577 00

”Aerodynamically, the bumble bee shouldn’t be able to fly, but the bumble bee doesn’t know it so it goes on flying anyway.”

Mary Kay Ash

TEATER

POPULÄRT. Många lockades att se föreställningen av Tribadernas natt, skriven av P O Enqvist och visad vid hans barndomshem.

FOTO: LARS ERIKSSON

Djärvt och intressant sommar-teaterprojekt

P O Enqvist är en av de västerbottniska författarna som fått status av helig ko i sin hembygd. Sällan läser man ett ont ord om hans verk och i Sjön, Hjoggböle, behåller hans barndomshem respektfullt sin gröna färg. Huset fungerar som kuliss när Enqvists debutpjäs, Tribadernas natt, sätts upp som sommar-teater.

Tribadernas natt hade urpremiär 1975 och behandlar triangeldramat mellan August Strindberg, hans före detta hustru Siri von Essen och hennes älskarinna Marie David. De har samlats för att repetera Den starkare och von Essen hoppas få göra comeback som skådespelerska efter åren som hemmafru. Ämnena som behandlas är tunga: äktenskapet, relationen man-kvinna, homosexualitetens villkor i Sverige 1889, alkoholism och svartsjuka. Pjäsen beskriver ett krig mellan manligt och kvinnligt. En snudd på handgriplig kamp, med förgiftade repliker som viner genom luften. Med andra ord är det inte en typisk sommar-teater, men eftersom P O Enqvist – i och med spelplatsen – är centralfigur och skådespelarna är fyra till antalet blir pjäsvalet mer förståeligt. Och det är ett djärvt, oväntat

val. Faktiskt skönt att få något att bita i istället för ett lättsamt folklustspel.

Joanna Häggblom (Siri von Essen) och **Emanuel Fastborg** (August Strindberg) bär upp skådespelet. De kastar sig med liv och lust in i sina roller och de är duktiga. Lyckas nyansera grälen så att det inte bara blir skrik och gap. Det är en inte helt enkel uppgift, eftersom nästan hela första akten svämmas över av utbrott och anklagelser. Ett humoristiskt avbrott i bråken är Johan Hafezi som Viggo Schiwe. Korkad och fåfång får Schiwe klä skott för gliringar från de andra. Han uthärdar dock det mesta i sin underdåniga beundran för Strindberg.

Sofie Jonsson spelar Marie David, tribaden själv, med lätthet och charm. David är den lesbiska kvinnan som är ytterst hotfull för Strindbergs man-

FAKTA

Tribadernas natt

Av: P O Enqvist

Spelplats: Sjöns bönhus, Hjoggböle.

Medverkande:

Emanuel Fastborg, Joanna Häggblom, Sofie Jonsson och Johan Hafezi.

Regi: Samuel Björkman och Linda Lövgren.

Arrangörer:

Edelviks folkhögskola, Författarbyn Hjoggböle, Skellefteå kommun och Studieförbundet Vuxenskolan.

lighet. Alla kan bli bräddade, men av en annan kvinna! Det är något hans värdighet inte kan tåla och så är kampen igång igen. Under andra akten blir det tjtatigt och strykningar i texten hade varit en god idé. När väl vändpunkten och lugnet infinner sig är det välkommet.

Jag har inte tagit Enqvist till mitt hjärta, men däremot ensemblen. De gör ett fantastiskt jobb och är väl värda sina tre fullsatta spelningar. I slutänden är detta ett underbart initiativ och jag vågar hoppas på att det utvecklas till en tradition. Men byt då plats på scen och publik. Med solen i ögonen och skådespelarna i skugga är det svårare att njuta av deras lysande prestationer.

INGRID CARLSSON

LÖRDAG

Fullt i linje med förväntan

För att slippa skämmas för grannarna har vi åkt utomlands. O ja, ni hörde mig. Att bara på ett infall blåsa fram och tillbaka över tidszoner är precis vad en krönikör som undertecknad pysslar med. Tyvärr är min fasad ynkligt målad. Knackar man bara det minsta på ytan så krackelerar hela skiten och rasar till backen. Vi tog färjan till Eckerö, Åland. Rent tekniskt är det utomlands, men den där riktiga kulturchocksduschen á la Mumbai, New York eller Norsjö vägrar skölja över en när man kör iland efter knappa två timmar på böljan. Visst, typsnittet de använder på vägskyltarna är lite större och ortsnamnen är lite kort om träsk och liden, men annars så är det knappt man skulle märka något om man somnat före båtturen och vaknat väl åter iland.

Chocken är störst på själva färjan. Dessa motmänniskor alltså. Helt plötsligt är det helt ok att lära sina femåriga barn att spela enarmade banditer, bara för att man är på svaj i Östersjön. Att trampa ned folk i tjurrusningen till buffén är snarast kutym och folk tittar snett på en om man inte använder armbågarna i taxfreebutiken. När mina barn, efter en stund i lekrummet ombord, kom ut till oss och förklarade att det är liksom krig därinne så var det fullt i linje med vad man kunde förvänta sig. Att få rulla av detta flytande Gomorra var en ren fröjd. Resten av dagen blev en parad av badklippor, vädergrånade båthus och mumintrolldialekt. Mycket behagligt. Och till skillnad från den tidigare dagens mardrömsbesök på Furuviksparken var det förbluffande långt mellan svanktatueringarna.

De få skillnaderna började dyka upp. Min son påstod plötsligt att humlorna på Holland var vita. Jag avfärdade honom som en imbecill och tänkte inte mer på det, tills en humla med en vit bakdel vingligt surrade förbi. Förbluffad googlade jag bilder på humlor och en del är vita i stussen, inget unikt för Åland. Att leta olikheter tycks högst mänskligt.

KRÖNIKA

MAGNUS ERICSSON